

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๒ / ๒๕๖๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์

: บริษัท ก. จำกัด

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนวินัยร้ายแรง นาย ข. และพวก ทุกสำนวนของคณะกรรมการสอบสวนทุกคณะ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และเอกสารสิทธิซอฟต์แวร์ IRC ของบริษัท ค. (eFlow) ที่ใช้ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีหนังสือ ที่ ดศ ๐๒๐๒.๓/๘๙๑๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า สำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้กำหนดชั้นความลับของสำนวนการสอบสวน ในชั้น “ลับ” ซึ่งเป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ส่วนเอกสารสิทธิซอฟต์แวร์ IRC ของบริษัท ค. (eFlow) นั้น สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมไม่อาจส่งมอบสำเนาให้บริษัทฯ ได้ เนื่องจากไม่ได้เป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนวินัยร้ายแรง นาย ข. และพวก ทุกสำนวนของคณะกรรมการสอบสวนทุกคณะ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และเอกสารสิทธิซอฟต์แวร์ IRC ของบริษัท ค. (eFlow) ที่ใช้ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ แต่สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมปฏิเสธการเปิดเผยสำนวนการสอบสวนและแจ้งว่าไม่มีเอกสารสิทธิซอฟต์แวร์ IRC ของบริษัท ค. (eFlow) ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๔ / ๒๕๖๑

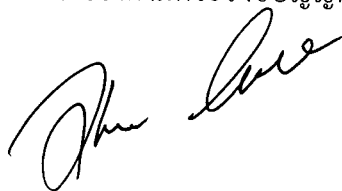
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑ และวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑ สรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ร้องเรียนต่อกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติใช้ซอฟต์แวร์ IRC ของบริษัท ค. (eFlow) โดยไม่ชำระค่าลิขสิทธิ์อย่างถูกต้อง และละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับแต่งตั้งเป็นตัวแทนจำหน่ายซอฟต์แวร์ดังกล่าว โดยนาย ข.

อดีตผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ละเลยต่อหน้าที่ไม่จัดการปัญหาติดตามจ่าย ค่าลิขสิทธิ์ทั้งที่เป็นปัญหาของสำนักงานและทั้งที่ได้ตกลงกันไว้กับคณะที่ปรึกษาของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเอาผิดกับผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นาง ง. และนาย ข. ที่ส่งจดหมายของผู้อุทธรณ์ต่อไปให้บริษัท จ. จำกัด

ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ถูกฟ้องหมิ่นประมาทซึ่งใช้เวลา ๓ ปี ที่ผ่านมาในการต่อสู้คดีได้รับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ๒ ล้านบาท รวมถึงค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในการฟ้องคดีกลับบริษัท จ. จำกัด

ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เข้าให้ถ้อยคำคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และคณะกรรมการสอบสวนทาง วินัยอย่างร้ายแรงแล้ว แต่ยังไม่ทราบผลการสอบสวนแต่อย่างใด ประกอบกับการต่อสู้คดีกับบริษัท จ. จำกัด นั้น ทำให้ทราบว่าบริษัท จ. จำกัด อ้างว่าได้รับสิทธิแต่งตั้งให้เป็นตัวแทน จำหน่ายซอฟต์แวร์ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ในการขอข้อมูลจากกระทรวงดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว แต่ยังไม่ได้รับแต่อย่างใด

ผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ประกอบหนังสือกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่ ดศ ๐๒๐๒/๐๑๐๔๔ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ และหนังสือกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ด่วนที่สุด ที่ ดศ ๐๒๐๒.๓/๑๕๑๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ สรุปได้ความว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย ข. นั้น กระทรวง ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้ตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งพบว่ามีมูลจึงตั้งคณะกรรมการ สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่เนื่องจากเห็นว่าไม่มีความผิดจึงสั่งยุติเรื่องดังกล่าว ซึ่งในเรื่องนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่คู่สัญญา ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่ผู้เสียหายทางนิตินัย และตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสาร นั้น คือรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ลับ ที่ ท.๑๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ และรายงานการการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่ง กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ลับ ที่ ๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเอกสาร ดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงว่ามีข้าราชการได้กระทำความผิดทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เอกสารหลักฐานในรายงานการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้นไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์รัฐได้ และ เอกสารในส่วนบันทึกถ้อยคำพยานเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเป็นกรณีที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๑๒/ ๒๕๖๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ลับ ที่ ท.๑๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ และรายงานการการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ลับ ที่ ๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีคำสั่งให้ยุติเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสาร สำหรับเอกสารสิทธิซอฟต์แวร์ IRC ของบริษัท ค. (eFlow) ที่ใช้ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแจ้งว่าไม่มีเอกสารสิทธิซอฟต์แวร์ IRC ของบริษัท ค. (eFlow) จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ลับ ที่ ท.๑๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๙ และรายงานการการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ลับ ที่ ๑๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๖๒ / ๒๕๖๑

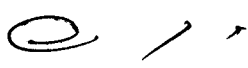
กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

พลเอก
(ประยุทธ์ เมฆวิชัย)

หัวหน้าคณะที่ ๔

(นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล)

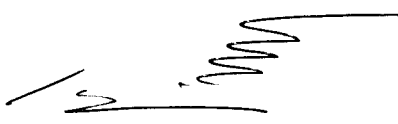
กรรมการ

(นางสาวอัมพวัน เจริญกุล)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ มานิตย์ จุมปา)

กรรมการ

(นายเยี่ยมศักดิ์ คุ่มอินทร์)

กรรมการ

(นายสมชาย อัสวเศรษฐ์)

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑